

Vyresni nei 8 metų vaikai gali būti lydimi slaugančio asmens, jei vaikui yra nustatytas neįgalumas arba gydytojų konsultacinė komisija nustato, kad jam būtina slauga dėl adaptacijos ar elgesio sutrikimų, dėl sunkių centrinės ar periferinės nervų sistemos, atramos-judamojo aparato pažeidimų, traumų ar operacijos.



Ką verta žinoti apie reabilitaciją žmonėms, sirgusiems COVID-19?

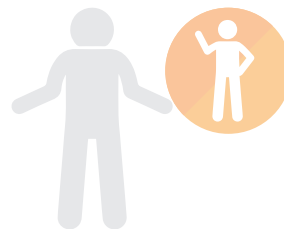
Žmonėms, sirgusiems COVID-19 liga, gali būti skiriamos tiek stacionarinės, tiek ambulatorinės medicininės ir psichosocialinės reabilitacijos paslaugos.

Persirgusiems koronavirusu ir jaučiantiems nepageidaujamas liekamuosius reiškinius žmonėms reabilitacijos paslaugos gali būti suteikiamos praėjus ne daugiau kaip 3 arba tam tikrais atvejais 6 mėnesiams po gydymo ligoninėje.

Ne vėliau nei praėjus 3 mėnesiams po gydymo ligoninėje medicininė reabilitacija gali būti skiriama tiems pacientams, kuriems COVID-19 liga komplikavosi ir sukėlė plaučių uždegimą ar kuriems pasireiškė pokovidinis sindromas su liekamaisiais reiškiniais. Pavyzdžiui, išliko varginantis dusulys, nuovargis, silpnumas, skausminis sindromas ir kiti simptomai.

Ne vėliau nei po 6 mėnesių nuo išrašymo iš ligoninės PSDF lėšomis apmokamą medicininę ar psichosocialinę reabilitaciją gali gauti tie pacientai, kuriems pasireiškė pokovidinis sindromas su liekamaisiais neuropsichiatriniais simptomais: nuovargiu, miego sutrikimais, koncentracijos susilpnėjimu, atminties pablogėjimu ir kt. Taip pat tais atvejais, kai labai sutrinka įprasta žmogaus veikla, elgesys, socialinė adaptacija.

Visais atvejais dėl PSDF lėšomis kompensuojamų reabilitacijos paslaugų pirmiausia reikia kreiptis į savo šeimos gydytoją ar gydantįjį gydytoją, jei pacientas dar tebėra ligoninėje. Prireikus jie išrašys siuntimą dėl FMR gydytojo ar gydytojo psichiatro konsultacijos.



Daugiau informacijos rasite ligonių kasų interneto svetainėje

ligoniukasa.lrv.lt

Rūpimus klausimus kviečiame teikti info@vlk.lt ir (8 5) 232 2222, iš užsienio +370 5 232 2222.

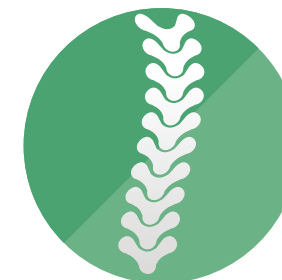
Socialiniai tinklai



/ Valstybinė ligonių kasa



SVARBIAUSI DALYKAI APIE MEDICININĘ REABILITACIJĄ





Kas yra medicininė rehabilitacija ir kam ji skiriama?

Medicininė rehabilitacija – viena iš gydymo, skiriamo ligoniams po sunkių operacijų, ligų ir traumų arba sergantiems lėtinėmis ligomis, rūšių.

Medicininės rehabilitacijos tikslas – atkurti paciento darbingumą ar sutrumpinti laikino nedarbingumo trukmę, sumažinti neįgalumo reiškinius, pagerinti jo apsitarnavimo galimybes. Šiam tikslui kompleksiskai taikomos fizioterapijos, kineziterapijos, ergoterapijos priemonės, psichologinė pagalba, gydymas vaistais ir dieta. Taip pat vyksta pacientų, jų artimųjų mokymai, skiriamos ortopedijos ir techninės pagalbos priemonės ir kt.

Privalomojo sveikatos draudimo fondo (PSDF) lėšomis apmokama medicininė rehabilitacija gali būti skiriama tik privalomuoju sveikatos draudimu apdraustiems asmenims. Rehabilitacijos įstaiga turi būti sudariusi sutartį su ligonių kasa dėl konkrečių medicininės rehabilitacijos paslaugų teikimo.



Kas skiria medicininę rehabilitaciją?

Ją skiria fizinės medicinos ir rehabilitacijos (FMR) gydytojas. Sveikatos apsaugos ministro įsakymu yra patvirtintos ligos ir biosocialinių funkcijų sutrikimai, dėl kurių pacientas gali gauti medicininės rehabilitacijos paslaugas.

Medicininės rehabilitacijos įstaigą visoje Lietuvoje pacientas turi teisę laisvai pasirinkti pats. FMR gydytojas privalo nurodyti bent 3 gydymo įstaigas, kuriose yra teikiamos reikiamos paslaugos, ir informuoti pacientą apie tolesnę šių paslaugų gavimo tvarką. Gydytojui paskyrus reabilitacinį gydymą, pacientui nereikia rūpintis jokiais pažymomis. Siuntimo dokumentus sutvarko siunčiantysis gydytojas kartu su ligonių kasa (svarbu atsiminti, kad ligonių kasos elektroniniu būdu gydymo įstaigai pateikta pažyma galioja 10 kalendorinių dienų). Pacientui tereikia telefonu susisiekti su pasirinkta reabilitacijos įstaiga ir suderinti atvykimo datą.



Kaip dažnai gali būti skiriama rehabilitacija?

Dėl tos pačios ligos suaugusiesiems skiriamas tik vienas PSDF lėšomis apmokamas medicininės rehabilitacijos kursas per vienus kalendorinius metus. Vaikams medicininės rehabilitacijos kursas gali būti skiriamas ir daugiau kartų, atsižvelgiant į FMR gydytojo rekomendacijas.



Ar pacientui reikia primokėti už medicininę rehabilitaciją?

Jeigu šios paslaugos skiriamos FMR gydytojo sprendimu ir išduodamas siuntimas gauti šias paslaugas, privalomuoju sveikatos draudimu apdraustam pacientui mokėti nereikia, nebent jis pasirenka papildomas procedūras.



Kokios yra medicininės rehabilitacijos rūšys?

Medicininės rehabilitacijos paslaugoms yra priskiriamos medicininės rehabilitacijos ir sanatorinio (antirecidyvinio) gydymo bei psichosocialinės rehabilitacijos paslaugos.

Medicininės rehabilitacijos paslaugos, atsižvelgiant į paciento būklę ir ligos sunkumą, gali būti teikiamos ir stacionare, ir ambulatoriškai.

Pradinės (pirmojo etapo) medicininės rehabilitacijos paslaugos – tai medicininės rehabilitacijos paslaugos, teikiamos ambulatoriškai ar stacionare gydomiems pacientams, kuriems nustatyti biopsichosocialinių funkcijų sutrikimai, nuo pirmų susirgimo dienų. Šias paslaugas teikia medicininės rehabilitacijos specialistai. Ambulatoriškai gali būti skiriama iki 20 individualių medicininės rehabilitacijos priemonių ir 5 grupinės medicininės rehabilitacijos priemonės: kineziterapijos, fizioterapijos, masažo ir (ar) ergoterapijos.

Stacionarinė rehabilitacija – tai medicininės rehabilitacijos paslaugos, teikiamos ligoninių reabilitaci-

jos skyriuose arba sanatorijose. Ją gali gauti pacientai po ūmių, biosocialines funkcijas sutrikdančių ligų, pavyzdžiui, po infarkto, insulto, traumų, po endoprotezavimo operacijų, taip pat vaikai ir itin sunkios sveikatos būklės pacientai.

Ambulatorinė rehabilitacija – tai sveikatos priežiūros įstaigoje ar jos padalyne teikiamos medicininės rehabilitacijos paslaugos ambulatoriškai gydomiems pacientams. Pacientai šias paslaugas dažniausiai gauna arčiau gyvenamosios vietos.

Pakartotinė rehabilitacija – tai medicininės rehabilitacijos paslaugos, skiriamos suaugusiesiems, sergantiems tam tikromis sunkiomis nervų sistemos, judamojo-atramos aparato, akių, ausų ligomis ir dėl tos priežasties pripažintiems nedarbingais (0–25 proc. darbingumo lygis) ar iš dalies darbingais (30–40 proc. darbingumo lygis). Taip pat vaikams, sergantiems pirmiau išvardytomis ligomis, jei jiems nustatytas neįgalumas, ir pensinio amžiaus asmenims, kuriems nustatyti dideli specialieji poreikiai.

Palaikomoji rehabilitacija – tai medicininės rehabilitacijos paslaugos, skiriamos vaikams ir suaugusiesiems po pakartotinės rehabilitacijos. Ji taikoma, nustačius darbingumo sumažėjimą, po trejų–ketverių metų.

Lėtinėmis ligomis sergantiems vaikams iki 7 metų ir negaliams asmenims iki 18 metų gydantysis gydytojas, siekdamas užkirsti kelią komplikacijoms, gali skirti **antirecidyvinį sanatorinį** gydymą. Iš PSDF biudžeto apmokama 90 proc. šio gydymo kainos.

Psichosocialinė rehabilitacija – tai gydymo paslaugos, kurios suteikiamos asmenims, turintiems psichikos ir elgesio sutrikimų, galimybę pasiekti optimalų savarankiško funkcionavimo bendruomenėje lygį. Psichosocialinės rehabilitacijos paslaugos teikiamos ambulatoriškai ir stacionare, jas skiria gydantysis gydytojas psichiatras.

Vaikai iki 8 metų turi teisę į rehabilitacijos įstaigas vykti lydimi juos slaugančio asmens. Vieną ar kelis tos pačios šeimos vaikus gali lydėti tik vienas slaugantis asmuo.